

آیا متی و لوقا در ارائه گزارش مرگ یهودای اسخریوطی دچار تناقض گویی شده بودند؟ - ۱

قسمت اول

مخالفان ادعا می کنند که نحوه مرگ یهودای اسخریوطی (یکی از حواریون که به مسیح خیانت کرد، سپس پشیمان شد و خودکشی نمود) در روایت های متی و اعمال رسولان اختلاف دارد. در متی آمده که یهودا خود را حلق آویز کرد، اما در کتاب اعمال گفته شده که یهودا در مزرعه ای با سر به زمین افتاد و بدنش پاره شد و امعاء و احشایش بیرون ریخت. آن ها می پرسند: "چگونه هر دو روایت می تواند درست باشد؟"

یک. منتقدان هر دو متن را با دقت بررسی نکرده اند. هر دو متن (متی فصل ۲۷ آیات ۳ تا ۱۰ و اعمال رسولان فصل ۱ آیات ۱۶ تا ۲۰) به "مزرعه خون" اشاره می کنند.

دو. مخاطب پطرس در کتاب اعمال، شاگردان مسیح می باشد. آن ها همگی می دانستند دقیقاً چه اتفاقی افتاده. پس نیازی به توضیح و اوضاحت نبود. مردم شهر اورشلیم هم درباره نحوه مرگ یهودا شنیده بودند. سه. پشیمانی یهودا، توبه حقیقی نبود، بلکه تاسف ناشی از عذاب وجدان بود. یهودا فکر کرد که با بازگرداندن پولی که کاهن اعظم به خاطر تسلیم عیسی به او داده، می تواند وجدان خود را آرام سازد (متی فصل بیست و ششم آیه پانزدهم). اما پس دادن پول ها، وجدان یهودا را آسوده نکرد. انسان بدون توبه حقیقی نمی تواند پاک شود.

پیروان عیسی او را نکوهش می کردند و خودش نیز از خود متنفر شد. متوجه گناه خود شد. او حتی گناهش را به رهبران مذهبی یهود، اعتراف کرد (متی فصل ۲۷ آیه ۴). اما این کافی نبود. بسیاری از مجرمان بزرگ می توانند بگویند که "گناه کرده ام"، بی آن که توبه کنند. توبه یعنی فروتن کردن خویشتن در حضور خدا و درخواست رحمت و سپس رویگردان شدن از گناه. اعتراف گناه، تنها اولین گام در راه توبه است (اول یوحنا فصل ۱ آیه ۹).

رهبران مذهبی یهود به وجدان ناآرام یهودا اهمیتی ندادند. آن ها در گناه او شریک بودند، اما احساس ندامت نمی کردند. حتی سعی نکردند تا یهودا را دلداری دهند. آن ها او را با وحشت و نومیدی اش به حال خود گذاشتند. شریک های گناه هرگز در پایان ماجرا، دوستان وفاداری از آب در نمی آیند.

این مطلب ادامه دارد.

نویسنده: کشیش مهران پورپشنگ